

Прво поглавље

Љубоморна богиња

Некада давно, велики бог Зевс добио је са једном смртницом сина по имену Херакле. Сви остали богови су га волели, или скоро сви...

Богиња Хера била је од самог почетка љубоморна на Херакла.

„Ускоро ћу га се отарасити“, мислила је Хера. Послала је змије отровнице да му се увуку у колевку.

Ссссс...
аррргггххх!

Херакле је, међутим, већ био веома снажан, па је лако задавио змије. Хера се разбеснела.

Како је растао, Херакле је постајао све снажнији и снажнији. Једног дана је чуо да један зли великаш краде стоку од тебанског краља.

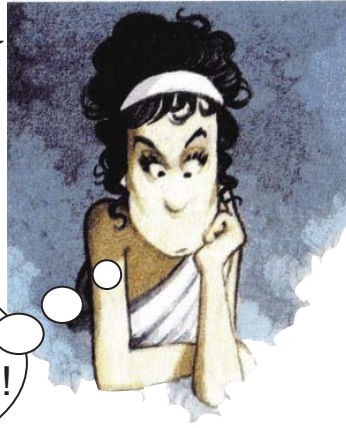
Херакле је изазвао великаша и његову војску. Онда их је сачекао на једној узаној стази и сам самцијат их све побио, једног по једног.

Тebански краљ је био одушевљен. „Хвала ти!“, узвикнуо је. „Као награду ти дајем руку своје кћери Мегаре.“

Херакле и Мегара су били врло срећни и добили су три добра сина. Херакле је волео да их подучава свему што је знао.

Међутим, Хера је постајала све љубоморнија.

Бацићу зле чини на њега!

Омађијан њеним чинима, Херакле је изненада полудео и побио своје вољене синове. Онда га је обузео ужас. „Шта сам то урадио?“, завапио је.

Одјурио је до храма да моли за опроштај. Свештеница је саслушала његову молбу. „Мораш да одеш код краља Еуристеја“, рекла је.

„Краљ ће ти задати дванаест задатака“, рекла је. „Ако их све обавиш, богови ће ти опростити.“